

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Petro ap[osto]lo[rum] principe. Cap[itulum]. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iunij occurrentibus

Fo. cxlii.

menta perpessa: tandem cum matre Marcella igne martyrum consumauit. Basilius autem virginis carnisx cum poramena iam occisa cum per vi sum confortasset: eius coronam passionis a deo distinata imposuisset: cōuersus ad xp̄m capite celsus est. Lereti oēs diversis suppliciis lanati rādem gladio martyri palmā perceperunt. Nec in lib. vi. ecclesiastice hystorie. cap. v. et vi. horū om̄is passio recolit. itaq; kal. iulij.

De sancto Petro aploꝝ principe. Cap. eti.

Etr^o apo-

stoloruz princeps et xp̄i vicariꝝ: alio noīe dicens symō bariona filius iohāni frater adree apli de ciuitate berysai da galilee a domino de pīscatione vocatus: et apostolorum maior effectꝝ. Inter ceteros et super ceteros maioris feruoris extitit. Nam et scire domini proditorē voluit: quem ut ait chrysostomus si sciuisset dentibus trucidasset. Hic super mare ad dominum ambulauit. Statuerū in ore pīscis inuenit. Claves regni celorum a domino recepit. Solus inter apostolos: ut xp̄m a iudeis captum defenseret gladium exempt. Descendens oves a xp̄o suscepit. Tria milia hominū in prima sua predicatione die penthecostes conuertit. Claudum cum iohāne erexit: et tunc. v. milia hominū ad fidem perduxit. Annie et saphire morte pīdixit. Eneam paralyticū curauit. Cornelii baptizavit. Tabitam fuscitauit. Umbra sui corporis infirmos sanauit. Ab herode incarceraſ: sed ab angelo liberatur. Nec ex evangelijs: et Actuum apostolorū. Libus aut eius: ut ip̄e in libro clementis restatur: panis solus cum oliuis et raro eis oleribꝝ in vīsu erat. Indumentū aut tunica sola cum pallio. In sinu quoq; semp sudariū portabat: ad tergundā inūdātā lachrymarū: quas memoans dulcis magistrī presentiē cōtinere non poterat. Eius gesta et passionē: marcellus eius discipulus et clemens: ac leo summi pontifices conscripserunt. Cum petrus duos discipulos ad pīscādū misisset: et ip̄i. xx. dīetas fuisse vīus illorū defunctus est. Quod cuī petrus altero ad se redeunte cognouisset baculum suum eidem tradidit: et sup corpus defuncti ponendū mandauit. Quod cuī factū esset: ille qui p̄ dies. xl. mortuus iacuerat: resurrexit. Dic dīctū fuisse beatus martialis: vel ut alibi legitur sanctus fronto: qui autē defunctus fuerat fuit presbyter Georgius. Beatus igitur apostolus postq; sedem pōtificalem. vii. annis antiochē renuit: ut dīctū est supra in prima cathedra sancti perri. xv. kalen. februarij. Deinde hīerosolymā venit: et cum symone mago conflūtum habuit. Nā ip̄e symon eo tempore erat.

In hierusalem: qui se pīmā veritatē dicebat et sibi credentes perpetuos effici asserebat: et nulla sibi impossibilia astruebat. Seip̄m autem deum adorandum ab omni mundo prophetabat. Dicebat quoq; q̄ cum puer esset: mater ipsius rachel nomine eum vt meteret ad agrū mittebat. Ip̄e nō falci pīcipiebat: vt p̄ se mereret: et decuplo ceteris per seip̄sam metebat. Serpentes quoq; eneos faciebat mouere: statuas lapides et ligneas ridere: et canes cantare: que omnia demonum incantationibꝝ operabat. Hic ergo cum petro disputare statuit: dieq; cōstituta petrus intrauit: et pacem astantibꝝ nūciasuit. Symon nō se sua pace opus non habere respōdit cum non ad pacem: sed pugnam infinitū cōuenissent. Econtra petrus symonē redarguit: qui pacem audire recusauit: cum in dīputationibꝝ veritas ad pacem captandam reuirat. At symon se deum: et dei filium asserebat dīces. Q̄ poterat per aera volare: nouas arbores p̄ducere: lapides in panes conuertere: in igne finelefione durare: et omnia sibi placita perficere. Contra hunc ergo petrus disputabat: et omnia eius maleficia dīcrebat. Tunc symonydens: q̄ petro non posset resistere: omnes libros artis magice: ne forte magus p̄dereſ: in mare p̄segit: et romā ibi haberetur p̄exit. Ibiq; multum populū suis pīligijs et apparentibꝝ signis ad se traxit. Quod vīi petrus cōperit: ipsum vīq; romanū insecurus est. Quarto igitur anno claudij petrus romā applicuit: et ibidem. xxv. annis sedit vīq; ad annū vīcīnū neronis cesaris: duos quoq; epōs līmū et clētū sibi coadiutores assumpfir: vīnum intra vībīs menia: alīum extra. Ipseq; p̄dicationi iūsistens multos conuertebat: et infirmos q̄plures curabat. Et et cōstat multum cōmendans: quattuor concubinas agrippe p̄fecti ad xp̄m conuertit: que ad p̄fectū vīterius redire recusabāt. vī agripa ūratus contra petrum occasionez querebat. Post hec apparuit dominus petro: et eidem p̄nūcīauit: q̄ symō magus et nero cesar cōtra ip̄m cogitarent: sed cum horatū est: ne dubitaret: quia semp sibi assistēret: et solatū coapoztoli pauli in crastinū vībē intraturi eidē cōcederet. Dieq; sequēti paulus romā ingressus petro adhēsit: et secum p̄dicare cepit. Petrus quoq; sciens se proximum passioni in cōuentu fratrum positus clemētem sibi successorem in epis̄copum ordinauit: et in cathedra loco fut: licet diu renitentem sedere coegit. Symon autē magus in tantū a nerone amabat: q̄ vite eius et salutis et totius vībis custos putabat. Quadam die ante cesarem assistens: cuius effigies subito mutabat: vt modo senior: modo junior apparet. Aliqñ dum in conclavi cuī nerone esset: demōnū in ei sp̄ ecce foris populo loquebat. Quapropter nero ip̄m vere dei filii existimabat. Dicit etiā symon neroni: vt se decollari māderet:

Liber

er die tertia resurgens: se vere dei filium comprobaret. Quod cum fieret; spiculator putans se symoneum decollare: arietē occidit. Symon no arte magica triduo latuit: et arietis mēbra colligens abscondit. Sanguis autem aitalis cōgelatus remansit. Dic autē tertia se neroni ostēdit: et surrexisse afferuit: ac ut sanguinē suū abstergi faceret imperauit. Quod nero videns obstupuit: et ipm verum deum existimauit. Populus etiam eum reverentes eidem statuā crederunt: et titulū eius nos conscripserūt. Petrus autē et paulus ad neronē introibat: et symonis fallacias confutabant. Addiditq petrus: q̄ si-
cū in xpō sunt due substātie: sc̄z hominis et dei:
sic in symone hominis et diaboli. Symon no pe-
tro cōminabatur q̄ angelis suis preciperet: vt
se de apostolo vindicarent. Petrus no se eius
angelos non timere respondit. Et cum nero sy-
monem habere deitatem diceret: petrus dicit:
vt si vere deus esset: diceret: quid petrus cogi-
tabat: et quid latenter ordinabat: et accedens ad
aurem cesaris secreto ei dicit: vt panē hordeā-
ceum sibi occulte deferrī libet: quē sibi obla-
tum petrus benedit̄: et sub manica abscondit.
ac symonem qui se deum dicebat: quid factum
fuisset interrogauit. Econtra symon dicebat: vt
petrus propalareret: quid ip̄e symon in mente re-
uolueret. Petrus no respondit: q̄ cogitationē
symonis se sc̄re diceret: dum faceret: quod co-
gitasset. Bratus autem symon canes maximos
aduocauit: vt petrum deuozarent. Qui cū mor-
venientes in petrum impetum fecissent: ille pa-
nem bñdilem̄ eis obtulit: et protinus eos in fu-
gam conuerit. Sicq̄ petrus quod symo cogi-
tauerat: non verbis: sed factis se cognouisse do-
cuit: dicens q̄ qui promiserat contra se ange-
los exhibituros canes exhibuerat: vt sic ostend-
erer: se angelos non habere diuinos: sed cani-
nos. Ex hac deceptatione admodū symon con-
fusus est. Post hec cum symon se factasset: q̄
posset defuncros suscitare: et die quadam iuue-
nis mortuus ad tumulum portare vocatis pe-
tro et symone: hanc omnes populi sententiā fir-
mauerunt: vt illum occideret: qui mortuum ex-
citare non posset. Tunc symon suis incantatio-
nibus fecit: vt caput mortui agitaref. Et cum
omnes petrum lapidare vellent. Apostolus fa-
cto silentio dicebat: vt si defunctus viveret: per
seipsum loqueretur et surgeret. Alioquin symo-
ne a pheretro separato fantasma diaboli appa-
reret. Separato ergo symone a leculo puer im-
mobilis permanisit. Petrus etiam a longe stas-
oratione facta inueniēt confessum in christi no-
mine excitauit. Et cum populus symonem lapi-
dere vellat: petrus pro eo intercessit: et liberum
abire fecit. Tunc symon ad domum marcelli di-
scipuli petri canem maximum alligauit: vt pes-
trum ad discipulum ex more venientem lacera-
ret. Post modicum petrus venit: et facto si-

Sextus

gno crucis canem exoluit. Canis autem omnib-
us blandiens solum symonem persecutus in
ipsum insiluit: et ut sibi apostolus iussert corp⁹
quidem eius non lessit: sed uestes totaliter lace-
rauit: pp̄ls autē et pueri simul cum cane illū ran-
q lupum ex vrbe fugarunt. Lui⁹ opprobri⁹ pu-
dozem non ferens symon per annum nusq̄ cō-
paruit. Post annum no ad vrbe rediens: tre-
rum in neronis gratiam receptus est. Qui et po-
pulum vrbi conuocauit: et se grauita galles
is offensum perhysuit: et ideo diem statuſ: quo
mundum deferens celum ascenderet: quia no
dignabatur in terris amplius habitare. Bgf
die statuta turrim: excelsaz sibi de lignis a nero
ne fabricatam ascendit: et coronatus lauro vos-
lare cepit. Apostoli autem adinuicem condice-
runt: vt paulus oraret: et petr⁹ imperaret. Eū
autem nero symonem deum affereret: et aposto-
los seductores diceret. Paulus autē petro sua-
deret: vt iam domini iussi perficeret: eo q̄ xp̄s
illos ad sevocareret. Petrus surrexit: angelos sa-
thane per christi nomen adiurauit: vt symonem
ampli⁹ no ferrēt: sed ad terrā correre permitte-
terent. Et continuo dimissus coruit: et fractis
membris omnibus expirauit. Nero autē se ta-
lem virum perdidisse doluit: et apostolos dete-
tos in manibus paulini viri clarissimi tradidit.
Qui eos reclusi in custodia mamertina sub cu-
ra militū processi et martiniani: vbi per menses
ix. detenti sunt: vbi etiā beatus apostolus. t. p. e.
milites ibidem detentos conuertit: et fonte de
petra producendo baptizauit: vt supra dictum est
in eorum passione: p̄uid idus martij. conuersi
sunt etiam ad xp̄m processus et martinianus: vt
dicetur in eorum passione. vi. noi. Julij. vnder
post menses. ix. carcerem aperuerunt et aposto-
los dimiserunt. Petrus autē multa fratum
instantia ex vrbe discessit: et cum venisset ad poz-
tam: que nunc dicitur sancta maria ad passus
via apia: vidi sibi christum occurserent: et ait.
Domine quo vadis: qui respondit: vento romā
sterum crucifigī. Gratian⁹ dominus dispa-
ruit: et eius adhuc vestigia marmori impressa
cernuntur. Petrus igitur cum hoc de passione
sua dictum intelligeret redit. Et a ministris
neroni captus prefecto agrippa presentatur:
et facies eius sicut sol refluit: paulus etiam si-
mul cum eo captus est. Tunc iubente Neronē
Agrippa prefectus in eos sententiā tulit: vt
ambo quidem more romano prius flagellis ce-
derentur. Deinde paulus qui ciuis erat roma-
nus: capite truncatur. Petrus no tanq̄ alie-
nigena crucifigere. Qui dato sibi paci oscula-
lo abinuicem separarunt. Paulus decollatus est
ad aquas salinas in via ostieni. Petrus autē in
vaticano naumachie iuxta palatiū neronianū
crucifixus est. Petrus igitur cū venisset ad
cruce: rogauit milites: vt verso dorsum capi-
te crucifigeretur: afferens non esse dignum: vt

De sanctis in mense iunij occurrentibus Folio. cl.

Ipsius discipulus eo modo in patibulo starer: quo Christus magister in cruce peperit. Tunc illi crucem verterunt: et pedes sursum: manus autem deosum confixerunt. Populus vero furore repletus volebat neronom et prefectum occidere: et apostolum liberare. Qui eos rogauit ne passio nem suam impedirent. Dominus autem aperuit oculos eorum: qui aderant et deslebant: et videbant angelos stantes cum coronis rosarum et liliorum: et petrum confortantes: quem etiam assisterent librum apertum tenentes: et quicquid petrus populo predicabat: ex ipsis libri scriptura sumebat: videns ergo petrus quod fideles eius gloriam vidissent: oratione premisit: et gratias ages deo quod fideles commendas spiritum emisit. tunc. kal. iulij. quo ipso die et eodem anno ut ecclesia teneret coapostolus eius paulus decollatus est: ut infra in eius passione dicet. Eius corpus a marcello et apuleo eius discipulis de cruce depositum in vaticani loco sepultum est. In ipsa autem die petrus et paulus dionygio apparuerunt: ut ipse testatur: manu ad manum portarib; intrantes: indui veste luminis et coronis claritatis ornati. Nero autem pro hoc et aliis commissis sceleribus a populo furere exinde pulsus manu se propria peremisit. Tempore cornelii pape greci furati apostolorum corpora illa exportabant. Sed statim facto terremotu nimio demones in idolis habitantes clamabant: quod dum romanorum exportarentur. Quapropter fidibus apostolorum: paganis non de suis deis intelligentibus multitudine armatorum illos inseguuntur: unde greci timentes apud castumbas apostolorum corpora in puteum proiecerunt. Que a sancto cornelio inde levata et in eisdem locis non ablata fuerat de posita fuerunt: ubi iesu cœnuntur vel ad ipsa filiastri pape: quando veritas ipsorum edificata basilica ad ipsorum ecclesias sunt translata: ut dicetur infra in dedicacione ipsarum basilicarum. xix. kal. decemboris.

De sancto paulo apostolo doctore gentium.

Cap. xxiiij.

Abul' apo-

stolus predicator et doctor gentium de tribu beniam in tarsis cilleste oriundus gamalielis discipulus: post sui conversionem multas persecutiones passus est: multaque miracula operatus: quas hilarius enumerat dicens. Paulus apostolus in philippis virginis ceditur: et in carcere ponitur: et in ligno pedibus affigitur. In listris lapidatur. In iconia et thessalonica ab emulsiis psequebitur. In epheso feris datur. In damasco per murum in portas dimittitur. In hierusalem ceditur: ligatur:

insidiatur: crimina. Naugans in italiam perculo eripitur. Romam veniens sub nerone iudicatur et occiditur: apostolatum inter geres acceptum. Quedam contractum in listris extendit. Juvenem qui de fenestra ceciderat et expiraverat suscitavit: et multa alia miracula fecit. Apud mytilenem insulam viperam manu eius inuicta: sed nibil eum lexit: quin potius ipsam in ignem excusit. Refert aymo: quod paulus a pullo rurcantu usque ad horam quintam labores manus sustinebat: deinde predicationi residuo lucis vacabat. Reliquum temporis comestioni somno et orationi expendebat. Utens ergo romam cum nero nondum esset in imperio confirmatus: et etiam audito quod de lege iudeorum et fide christianaorum inter paulum et iudeos questio vertebatur: non multum inde curauit: et sic paulus quod volebat libere ibat: et libere predicabat. Hieronymus etiam libro de viris illustribus ait: quod paulus secundo anno neronis romam vincitur mittitur: et per biennium in libera manens custodia aduersus iudeos disputavit. Deinde a nerone missus euangelium in occidentis partibus predicauit: ac deinde romam rediit. Eius autem sapientia et religio vobis diuulgabarunt: et ab omnibus admirabilis habebatur. Multos etiam de domo cesariorum sibi in amicitiam copulauit: et eos ad christum conuertit. Cum seneca neronis preceptor singularem amicitiam habuit: ei quod plures epistolas direxit: et ab eo suscepit. Quedam etiam scripta eius coram cesare recitata sunt: et mirabiliter commendata. Senatus etiam de illo non mediocriter sentiebat. Quadam die cum paulus in solario circa vespertas predicaret: pincerna neronis nomine patroclus iuuenis imperatoris dilectus: ut paulum propter multitudinem commodius audiret: fenestram ascendit: unde dormitans cecidit: et fractis cervicibus expiravit. Quod audiens nero plurimum doluit: et alium sibi in officium surrogavit. Paulus non per spiritum hoc cognoscens: iussit defuncti corpus sibi deferri. Quem allatus continuo suscitavit: et ad cesarem cum socijs suis misit. Nunciatur imperatori patroclii praefozib; astare. Qd nero audies exponit: enique ad se igredi recusauit: tandem suus ab amicis intrare permisit. Et interrogans an viueret: illegit dum se vere viuere diceret: et a domino iesu christo suscitatum perhiberet: qui est rex omnium seculorum: qui et destruet omnia regna mundi: et solus in eternum regnabit. Nero eidem alapam dedit: interrogans an illi regni militaret. Cum autem patroclus et alii quinq; milites se christo dominio militare dicerent: iussit nero illos in carcere trudi: ut nimium torqueret: quos nimis ante dilexerat. Omnes quoque christianos fecit inquiri: et fine interrogatione per varia tormenta puniri: inter quos paulus vincitus ad neronom adductus est. Cum autem nero ipsum